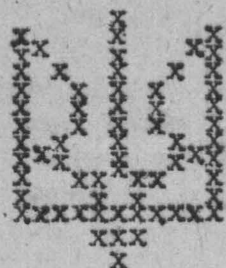

За Самостійну Соборну
Українську Державу !

Свобода Народам!
Свобода Людині !

УКРАЇНСЬКИЙ ІНФОРМАТОР

Тижневе видання

Ч: 9.   15. липня 1945.

НАСТУП НА ПІВДЕНЬ.

Коли зіставимо зі собою дві політичні події останніх тижнів, а саме : перебування міністра закордонних справ Туреччини в Лондоні на передодні конференції "Великих Трьох" і - ноту СССР до уряду Туреччини з домаганням поліпшити турецько-советські взаємини та пересунути деякі спірні кордони в користь СССР - тоді очевидним стане, що під цю пору йде політична гра за давні цілі політики російської держави у її наступі на Південь. Ця експанзія має за собою традицію століть. Ось декілька фактів з минулого:

Вже цар Петро 1., починаючи з 1695 р. веде довгу й затяжну боротьбу з Туреччиною за впливи в районі Чорного Моря. Однак розмах успіхів Петра 1. /здобуття Азова, протекторат над Молдавією і Волощиною/ натрапив не лише на опір Туреччини, що вважала Чорне Море своїм внутрішим морем, але на дипломатичний спротив Великої Британії, Голяндії, Швеції і Франції, які побоювались надто великого зросту московської держави.

Катерина II., в прибраній ролі "захисниці" християнських народів у межах Туреччини, добилася договором в Кучук-Кайнарджі, що закінчив російсько-турецьку війну /1768-1744/, значних успіхів:

1/. Російські кораблі одержали свобідну мореплавбу на Чорному Морі і переїзд через Дарданелі,
2/. Крим, досі залежний від Стамбулу, став "самостійним", значить попав під російську зверхність.
3/. Російський посол у Стамбулі одержав права інтервенції в справі християнських громад у турецькій державі.

В наступних десятиліттях російські намагання поширити свої впливи і пересунути границю на південь, доводили навіть до збройних конфліктів з Туреччиною. Остаточно зупинила ту експанзію "кримська війна", в якій взяли участь по стороні Туреччини Англія, Франція і Австрія. Мир у парижі 1856 р. був важким ударом для південної політики Росії:

1/. Невтралізація Чорнрго Моря.
2/. Заборона держати російську воєнну флоту на Чорному Морю.
3/. Свобідна торговельна міжнародня мореплавба на Чорному Морю.
4/. Заборона вмішуватися у внутрішні справи наддунайських князівств.

5/. Пересунення границь Росії з гирла Дунаю на північ, на тзв. вал Траяна.

З того часу Росія веде політику підтримування й організовання протитурецьких рухів у Болгарії, Боснії і Сербії, прикриваючись при тому обороною православної віри та взагалі славянства. Наступи російських політичних акцій чергувалися з обороною Туреччини, успіхами російської дипломатії в Сербії, невдачами її в Болгарії та з дипломатичними інтервенціями Англії і Австрії.

Світова війна і революція відсунула на дальший план ті питання. Не час було вести експанзивну політику, не маючи наладнаних внутрішніх відмосин.

Уряд СССР, як переємник агенд і політики російської царської держави нераз видвигав ревізіоністичні домагання до Туреччини та справу доступу до Середземного моря. Воєнна ситуація сприяла планам поширення впливів на Балкані.

Сьогодні головно починає актуалізуватися питання Дарданелів і советсько-турецьких кордонів. Очевидно - по традиційним напрямним російської імперії.

.......oooOooo.......

КОНФЕРЕНЦІЯ "ВЕЛИКИХ ТРЬОХ".

до

Приготування Конференції "Великих Трьох", що має відбутися в Потсдамі, добігають до кінця. До Потсдаму прибув уже окремим поїздом весь советський персонал, який має повнити службу підчас конференції

Президент Трюман виїхав в дні 7.7.ц.р. в товаристві нового міністра закордонних справ Бернса та численного штабу співробітників /понад 100 осіб/ на покладі крузляка до Европи, де не лише візьме участь у тзв. "Конференції Великих Трьох", але й також відвідає деякі европейські краї, в тому Англію, як гість англійської королівської пари.

Премієр Черчіль перебуває під цю пору на відпочинку в південній франції, звідки виїде прямо до Потсдаму на згадану конференцію. Міністер Іден та інші англійські представники виїдуть на конференцію окремо з Лондону.

За вістками советського радія - маршал Сталін зо своїми співробітниками приготовляються рівнож до виїзду у Потсдам на конференцію, що розпічнеться за декілька днів.

Про предмети нарад тієї конференції досі нічого певного не можна сказати, однак американські часописи здогадуються, що там будуть обговорювані такі справи:

1/. Господарсько-політична ситуація звільнених від німецької інвазії країв та б. держав "осі".

2/. Узгіднення політики в поодиноких окупованих стрефах.
3/. Час і місце майбутньої мирової конференції.
4/. Справа воєнних відшкодовань та ужиття німців як робітників у відбудові Европи.

ПЕРЕСУНЕННЯ ГРАНИЦЬ ОКУПОВАНИХ СТРЕФ АВСТРІЇ.

Рішенням Начальних Аліянтських Мілітарних Команд пересунено границі окупованих стреф Австрії по думці постанов Кримської Конференції. А саме: советські війська опустили Стирію, яку майже в цілості з Ґрацом зайняли англійці; французи зайняли Тироль і Форальберг, що їх досі окупували американські війська. Горішня Австрія і Зальцбург остають під зарядом американської влади.

Відень, подібно як Берлін, буде розмежований на стрефи впливів усіх партнерів: англійців, американців, советів і французів.

РОЗВЯЗАННІ ГОЛОВНОЇ КВАТИРИ АЛІЯНТСЬКИХ ВІЙСЬК.

З днем 13.7. ц.р. перестає діяти і розвязується Головна Кватира Аліянтських Військ в Европі. Дотеперішній начальний вождь аліянтських військ ген. Айзенговер залишиться надальше тільки головним командувачем американських військ в Европі та шефом Військового Правління американцями окупованої стрефи Німеччини.

ЦИВІЛЬНЕ НІМЕЦЬКЕ УПРАВЛІННЯ У СТРЕФІ ОКУПОВАНІЙ СОВЕТСЬКИМИ ВІЙСЬКАМИ.

За згодою советської команди окупаційних військ створено в новозайнятих советськими армійськими частинами німецьких провінціях - Саксонія, Турингія, Ангальт - німецьке цивільне управління на чолі з президентами, що є членами демократичних німецьких партій.

ПРЕЗИДЕНТ НАЙВИЩОГО СУДУ ЗДПА УСТУПИВ!

До вже раніше поданих змін на становище міністра закордонних справ і міністра фінансів долучується ще вістка радіовисильної Нюйорк про уступлення зі своїх становищ президента та одного із суддів найвищого суду ЗДПА.

ДАЛЬША СУДЬБА ВІЙСЬКОВИХ ФОРМАЦІЙ СС.

По думці аліянтського командування полонені СС-и будуть поділятися на різні категорії. Стрільці, котрі були у відділах СС тільки від 1943 р. будуть звільнені з полону. Ті, що були довший час, будуть передані до таборів полонених-інтернованих на необмежений час. Чужинецькі відділи СС-ів будуть звільнені з полону і їх передадуть державам, з яких вони походять.

ДО КІНЦЯ ВЕРЕСНЯ

буде закінчена репатріяція чужинців з Німеччини - так сподівається англо-американська репатріяційна комісія, як подає лондонська радіостанція. До кінця вересня буде покінчена висилка чужинецьких робітників з Німеччини, а остануть тільки бездержавні та ті, що не бажають вертатися домів.

З ПОЛЬСЬКИХ СПРАВ.

Варшавський Уряд Національної Єдности, визнаний уже за легітимний урядами Канади, Швайцарії та Італії, перебирає закордонні представництва від б. польського уряду в Лондоні. З його доручення виїхала до Лондону окрема Комісія, яка має перебрати майно б. лондонського уряду. Тому ліквідуються бюра й установи того уряду, а урядовці одержують 3-місячну відправу. В звязку з тим варшавська радіовисильна критикує грошеву господарку б. лондонського уряду, яка мала б бути "незавжди доцільною".

Варшавський Польський Уряд візвав усю польську сухопутню армію і флоту до повороту в Польщу. Б. Лондонський Польський Уряд видав польським морякам доручення виїхати до англійських пристаней, зглядно потопити кораблі. Московська радіовисильна повідомляє, що польські моряки не виконали такого доручення, але ще й заявили, що разом з кораблями подадуться в Польщу. Одночасно варшавський уряд візвав польську армію, яка перебуває поза межами Польщі - не слухати наказів польського реакційного уряду в Лондоні, але готовитися до повороту домів, бо, мовляв, тільки в Польщі можуть поляки працювати для відбудови Польщі.

АМНЕСТІЯ В СССР.

Уряд в СССР проголосив з нагоди перемоги над Німеччиною амнестію. На основі тієї амнестії даруються кари у висоті 3 літ за проступки проти воєнних розпорядків. При вищому вимірі кари зменшується на половину, а якщо проти виновника ведеться слідство, то його запрестають. Але за те не має зовсім амнестії для тих, що їх обвинувачує влада СССР за контрреволюцію, вбивство, грабіж та промахи прти соц-порядку!

КОНФЕРЕНЦІЯ ДАЛЕКОСХІДНІХ СТАРШИН ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ.

"Красна Звезда" - повідомляє, що в Москві відбулася 10-днева конференція - курс старшин далекосхідніх частин Червоної Армії, на якому то "курсі" вони запізналися між іншим також з орудуванням наймодернішою зброєю.

ДИВЕРЗІЙНА АКЦІЯ В ЧСР.

Радіовисильна Люксембург подала на основі вісток з Праги, що на терені ЧСР викрито якусь велику протидержавну організацію, якої завданням є вести "диверзійні акції". У членів тієї організа-

ції знайдено великі припаси зброї та амуніції. Члени організації, як твердить Прага, арештовано.

Далекосхідні війна.

По 16-ти дневних безупинних бомбардованнях австралійські та голяндські частини висадилися на східному побережі Борнео, близько Баліхпапан. Ця висадка сильно загрозлива для нафтових джерел Баліхпапану, звідки Японці черпали більшу часть своїх погінних матеріялів /пересічно 15 мільонів тон річно/. Радіовисильня Токіо подає, що з 7 мільонів мешканців, які жили до війни у Токіо - 200.000 за всяку ціну мусить витривати в руїнах столиці, щоб не зупиняти военної продукції.

Питання прохарчування японського населення натрапляє на щораз трудніші перешкоди. Японський уряд рішився зменшити харчевий приділ на дальших 10%.

З української дійсности.

На чужині.

За свободу людини.

"Наші цілі - ясні. Хочемо знищити мілітаризм, прищеплений поневоленим народам їхніми войовничими володарями. Хочемо освободити гноблені народи. Хочемо завести і забезпечити в цілому світі свободу слова, свободу релігій, свободу від страху і свободу від нужди."

Так говорив 6.1.1942 р. сл.п. през. Ф. Д. Рузвельт.

Немало чужинців, а в тому і українців, найшлося на теренах Німеччини окупованих американськими чи англійськими військами і нічого іншого не бажають, як могти спокійно жити і працювати, користаючи з права азилю, свободи слова, свободи релігій, а передовсім - свободи від жаху і від нужди. Однак в останніх тижнях трапляються в різних місцевостях на згаданих теренах випадки, що наводять жах на бездержавних чужинців . До згадуваних у попередніх числах "У. І." випадків примусового вивожения до СССР,подаємо маркантні факти схоплювання людей,які занотовано в останніх двох тижнях. Слід зазначити,що типове явище схоплювання людей з вулиці є доволі частим явищем у різних місцевостях.

З Бад Нойштадт повідомляють :"Одного дня на приказ совєтської репатріяційної комісії всіх українців,які не бажали собі повороту домів, забрано з приватних мешкань до евакуаційного лагеря, щоб вивезти "добровільно на родіну". Коли довідалась про те від втікачів американська команда у Бад Кісінген, то наказала всіх увільнити, відставити по їхнім кватирам та заборонила без її відома кого небудь примусово вивозити. Наказ виконано і всіх Українців звільнено".

В одному з лагерів у Авгсбургу трапилась така подія: однієї днини заїхали евакуаційні авта, щоб забрати всіх на "добровільну репатріяцію". Настав великий переполох, лемент і панічна втеча. За втікачами посипались стріли з "фінок" і пістоль. Замішання набрало таких розмірів, що мусіла інтервеніювати американська влада, яка не дозволила нікого вивезти.

В дорозі між Регенсбургом і Мінхеном двоє українців, що йшли пішки, наздігнало якесь цивільне авто, а їдучі в ньому "типи" запропонували їм /руською мовою/ присістися до них, бо й так їдуть у їхньому напрямі. В розмові, коли довідались, що ті двоє українців не хотять їхати на родіну, заявили їм категорично, що вони їх силою відставлять туди, бо мають на те право. Жах напав на нещасних. Підняли крик, намагаючись звернути тим увагу проїжджючих американських автомашин. Щойно п'яте з черги старшинське авто вдалось зацікавити тією справою: вони завернули дігнали і зупинили пориваюче авто." По гострій виміні думок українців звільнено.

На Рідних Землях.

УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНСЬКА АРМІЇ В НАСТУПІ.

Дня 6. липня ц.р. лондонська радіовисильня подала в польській мові: "армійські частини Червоної Армії стоять у затяжних боях на Україні з Українською Повстанською Армією, яка на цю пору є саме в наступі. УПА видала до населення численні відозви, летючки із закликами активно піддержувати і вести ту боротьбу".

Ця вістка, коротка і змістовна, є для нас незвичайної ваги, бо цим разом офіційні невтральні круги дають наявний доказ і зайвий раз потверджують, що український нарід не закинув і навіть у найважчій політичній ситуації не закине боротьби проти імперіялізму за свою свободу і свободу інших поневолених народів.

.......oooOooo.......

У К Р А Ї Н Ц І !

Читайте і поширюйте самостійницькі видання:

"Український Інформатор" - тижневе видання вістей із широкого світу та української дійсности.

"Наш Шлях" - орган української самостійницької думки.

.......oooOooo.......

За Самостійну Соборну
Українську Державу !

Свобода Народам !
Свобода Людині !

УКРАЇНСЬКИЙ ІНФОРМАТОР

Політично - інформативний тижневик

Ч: 15.

25. серпня 1945.

Р. Хміль

БЛОК ЗАХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВ.

Війну вже закінчено. Гітлерівська Німеччина та не менш імперіялістична від неї - Японія - розгромлені. Життя суспільностей, народів, держав входитиме у спокійніше русло. В парі з тим - думки політиків, публіцистів та взагалі західньо-европейських громадянств, обертаються кругом питань: як забезпечити мир? Як запевнити собі на випадок ... війни догідні становища для оборони й наступу?

Спробою розвязки тих питань треба назвати проєкт "західньоевропейського обєднання", що його помалу починають вже реалізувати. Один із передових англійських часописів "Економіст" у цілій серії статтей висвітлює потребу, цілі й завдання того майбутнього блоку західньо-европейських держав, до якого належали б : Англія, Франція, Норвегія, Данія, Голяндія, Бельгія і Люксембург.

"Ціллю "Західньо-европейського Обєднання" - пише автор статтей - є створити в західній Европі систему безпеки. Десант аліянтів в Нормандії /1944 р./ виказав, що застосовуючи таку саму техніку, можна його виконати й в противному напрямі /тобто на Англію - прим. Р.Хм./. Крім того стрільна Ф1 і Ф2, вистрілювані на побережах Франції та Фляндрії, падали на південньо-східні терени Англії. Одночасно мешканці европейського континенту зрозуміли, що В. Британія є не тільки <u>останнім заборолом їхньої незалежности, але й також одиноким причілком, на якому безпечно можуть висадитися помічні армії, прислані з Америки.</u> /Всі підкреслення наші - Редакція/.

Очивидно, рішення створити таке обєднання залежить від волі заінтересованих держав. Норвегія і Голяндія дають свою згоду, бельгійський уряд заявив бажання дійти до порозуміння зо своїми сусідами відносно стратегічних і економічних питань. У Франції - видно деяку розбіжність думок, бо справа ця заторкує питання Близького Сходу. Самозрозуміле, що через те розмови на ту тему не перериваються".

Автор думає однак, що "не конечно ждати аж на остаточне вияснення становища Франції, але слід використати приятливу міжнародню атмосферу

активна співпраця, яку виказали ті народи, піддержуючи ініціятиву Українського Народу - є тільки наявним доказом правильности обраного шляху.

Під цю пору, коли Блок Західньо-европейських Держав є в проєкті та впочатках своєї реалізації - Блок Поневолених Народів Східньої Европи й Азії має за собою довгі роки боротьби проти тотальних систем імперіялізмів. І тепер насуваються питання: в якому відношенні стоятимуть ті два Блоки? Чи і які існують можливості їхньої співпраці? Бо - одинокий шлях до забезпечення справедливого мира веде тільки через усамостійнення всіх народів, а зокрема народів Східньої Европи та через запевнення їхніх прав на життя, свободу і щастя /пор. текст Проголошення Незалежности ЗДПА 7.7. 1776/ . А Український Нарід якраз цього собі й бажає.

ооо0ооо0ооо

Дебата на теми англійської закордонної політики в англійському парляменті.

На одному із перших засідань англійського парляменту виголосив новий англійський міністер закордонних справ Бевін промову, в якій зясував цілість англійської закордонної політики.

Підставою англійської закордонної політики є напрямні, які опрацював попередній коаліційний уряд. В основному Англія буде вести свою закордонну політику спираючись на своїх союзних великодержавах. Головним завданням Англії буде дбати про привернення демократичного ладу в Европі, який знищила війна. Европа переживає тепер тяжку крізу і то так моральну як і господарську. Цілими роками агітовано народи, щоб не слухали ніякої влади, а зараз вимагається від тих же самих народів послуху, дисципліни та охоти до праці. Цей перехід є дуже тяжкий і тому треба дуже багато терпеливости та вирозуміння. В господарській ділянці несе УНРа Европі велику допомогу і Англія буде всіма силами допомагати УНРа в її діяльности. Однак можливости УНРа також обмежені і тому всі звільнені з під німецької окупації европейські держави повинні використати допомогу УНРа на це, щоб стати на власні ноги, а вже дальше повинні старатися відбудовувати знищене війною життя власними силами.

У відношенні до поодиноких держав подав міністр Бевін слідуюче становище Англії:

<u>Польща</u>. Польська проблема одна з найважніших. Будучність Польщі буде вирішена остаточно на світовій конференції. Покищо головним завданням Варшавського Уряду є перевести демократичні вибори до парляменту, що згідно з запевненням цього ж уряду, буде незабаром зроблене. В Польщі панує свобода релігії та слова, а закордонні журналісти мо-

жуть вільно без цензури пересилати свої звідомлення поза кордони Польщі. Вправді в Польщі є ще совєтські військові частини, але маршал Сталін зобовязався в Потсдамі їх стягнути, а залишити лише малі частини для звязку з совєтськими окупаційними частинами в Німеччині.

Щодо західних кордонів Польщі то мін. Бевін цілком погоджується з думкою б. премієра Черчіля, що вони не повинні бути посунені за далеко на захід, бо це створює небезпеку для будучого мира.

В грецькій політиці англійський уряд підтримує лінію, яку взято при звільненні Греції з під німецької окупації. Одним з найблищих завдань грецького уряду це переведення демократичних виборів та створення уряду, що був би виразником волі народу. Англійський, американський та французький уряди взяли на себе зобовязання мати нагляд над переведенням виборів. Одначе уряд СССР на жаль чомусь не вважав за потрібне зайняти таке саме становище у Фінляндії, коли запропонував англійський уряд, щоб Англія вислала свого дипломатичного представника до Фінляндії, а Фінляндія рівнож зможе вислати свойого представника до Англії.

Уряди в Югославії, Болгарії, Мадярщині та Румунії не є виявом волі більшости населення і тому не можна їх уважати за репрезентантів даних держав, з якими Англія могла б вдержувати дипломатичні відносини. При сьогоднішньому стані справ у тих державах виходить так, що одну тотальну ситстему заступлено другою. І якщо в цих державах вибори не будуть переведені у відповідній формі, яка б давала запоруку, що вони будуть виявом/загалу/ волі загалу, англійський уряд не буде уважати за потрібне вислати до цих держав своїх дипломатичних представників.

В найблищому часі мають бути переведені вибори в Болгарії, але по всіх познаках видно, що вони не будуть демократичні і тому англійський уряд вже наперед заявляє, що з так вибраним урядом не буде вдержувати дипломатичних звязків. На думку англійського уряду справа еспанського уряду це внутрішня справа еспанського народу. Англійці були б дуже вдоволені, якщоб еспанський нарід змінив форму правління на таку, яка відповідала б бажанню еспанського народу. Одначе Англія не буде діяти нічого такого, що могло б привести до вибуху внутрішньої війни в Еспанії.

З Персії будуть скоро стягнені всі аліянтські війська, бо їхній дальший побут там після закінчення війни є непотрібний.

Положення Туреччини та справу признання міжнародніми великих европейських доріг та морських проток обговорено на конференції в Потсдамі, а остаточним вирішенням тих справ займеться Рада Міністрів закордонних справ у Лондоні.

Свою промову закінчив мін. Бевін підкресленням міцних та тревалих звязків, які лучать англійський і американський народи та заявою, що сучасна політика Англії мусить бути політикою гідною великого англійського народу.

Після промови мін. Бевіна говорив, як представник опозиції, б. мін. закордонних справ Англії Іден. Іден ствердив, що в часі його урядування між ним а теперішнім міністром закордонних справ Бевіном не було ніяких розбіжностей, немає їх рівнож і сьогодні. Дальше б. мін. Іден заявив, що на його думку Польща сьогодні йде зо своїми кордонами задалеко на за-

хід так, як в 1918 році пішла задалеко на схід.

Відносно Югославії заявив він, що там мабуть не має демократичної свободи, яка повинна б там бути, а яку завести свого часу зобовязалася була Англія.

Та найважнішою справою, на думку Ідена, це переведення у всіх краях Европи демократичних виборів, які причинилися б до повстання у всіх краях урядів, що були б репрезентантами волі цих народів.

oooOoooOooo

Югославянська криза.

Заступник югославянського премієра Др. Граль зрезигнував зо свойого становища, бо не хотів погодитися з проєктом виборчого закону, на підставі якого більша частина населення виключається від участи в виборах. На основі повідомлень закордонної преси виходить, що уряд маршала Тіто видає закон, за яким всі югославянські громадяни, які співпрацювали з німцями, є позбавлені виборчих прав. В дійсности цей закон звернений проти внутрішніх ворогів марш. Тіто, яких він хоче позбавити виборчого права. Таким чином марш. Тіто хоче закріпити всі місця в парляменті за членами югославянського обєднаного фронту /тобто комуністами/. В звязку з плянами марш. Тіто, звернувся провідник селянської партії Др. Мачек, який перебуває на еміграції в Парижі, з проханням до Обєднаних Націй, щоб захистили демократичні права в Югославії. При цій нагоді закордонна преса стверджує, що марш. Тіто до того часу не вжив ніяких поважних заходів для встановлення демократичної свободи в Югославії. Крім того в Югославії не так спокійно, як це виглядає назовні. Особливо в Хорватії є незадоволення з правління марш. Тіто. Доказом цього є існування коло 12 партизанських груп, які активно виступають проти влади марш. Тіто під керівництвом ген. Михайловича. Маршалові Тіто вдалося взяти до полону керівників трьох повстанських загонів, але девять інших загонів продовжують боротьбу. Марш. Тіто, як пише один з кореспондентів, через жорстоке відношення до своїх внутрішних ворогів і ведення злої закордонної політики, підірвав свій авторитет перед Англією та Америкою.

Болгарія перед виборами.

Болгарський премієр назначив на місце 4-ох міністрів - членів аграрної та соціял-демократичної партії - що уступили, нових міністрів з членів тих самих партій, але таких, що підтримують його політику. Політика премієра Ґеоргієва прямує до того, щоб всі політичні партії були підпорядковані т.зв. Народньому Обєднанню /Комуністична Партія Болгарії. Премієр Ґеоргієв хоче перевести найблищі вибори до болгарського парляменту виставивши одну листу кандидатів т.зв. Народнього Обєднання. Ясно, що при цьому виборці не матимуть іншого вибору, тільки голосувати

на кандидатів цієї одної листи Народього Обєднання. У звязку з цим американський представник у Болгарії опублікував листа до премієра Ґеоргієва та провідників політичних партій. В листі заявив американський представник, що американці не можуть спокійно приглядатися як мала політична група, що сьогодні має владу в Болгарії в своїх руках, силою намагається здержати від участи в виборах широкі маси демократичного населення, щоб тільки затримати владу в своїх руках.

Англійський уряд вислав болгарському премієрові ноту, в якій заявив, що не визнає болгарського уряду, що буде вибраний на основі виборів у наступному тижні.

Зміну виборчого болгарського закону переведено в тому напрямі, щоб залякати опозицію і таким чином перевести вибір послів з урядової виборчої листи. Тому на думку англійського уряду, у так переведених виборах болгарський нарід не зможе виявити своєї правдивої волі, а тим самим уряд, який в цей спосіб дійде до влади не буде виразником бажань народу і через це не буде признаний Англією.

Відомий болгарський комуніст Димітров зрікся зо совітського громадянства та зо становища депутата у Верховному Совєті СССР, яке він займав. Димітров буде кандидувати при найблищих виборах до парляменту, як один з кандидатів т.зв. народнього обєднання

Допомога УНРА чужинцям в Німеччині.

Рада УНРА прийняла рішення, за яким УНРА буде допомагати всім чужинцям в Німеччині, які не можуть, або не хочуть повертати до дому. За цю пропозицію, висунену Англією та Америкою, голосувало 28 представників. Проти уділення допомоги голосували лише представники: СССР, Польщі, Югославії та Чехословаччини.

Нова пятирічка в СССР.

Радіо Москва повідомило, що уряд СССР проголосив нову пятирічку від 1945-1950 р., яка обіймає передусім відбудову знищених теренів.

Рада комісарів СССР дала доручення всім урядам совєтських республик вести підготовку до переведення цього плану. Як подає Москва - населення прийняло проголошення нової пятирічки з великим ентузіязмом.

День совєтського летунства.

15.серпня ц.р. відсвятковано в СССР День Червоного Летунства. З цієї нагоди маршал Сталін видав окремий наказ, в якому висловив признання совєтським летунам та робітникам летунського промислу.

Устійнення східних кордонів Польщі.

Польська Делегація, куди входили през. Берут, премієр Осубка-Моравскі та віце-премієр Міколайчик, підписала з урядом СССР в Москві дві умови. Перша умова про східний кордон. За цією умовою східний кордон Польщі буде проходити т.зв. лінією Керзона /приблизно лінія Сян - Буг/, з деякими змінами на користь Польщі. Зміни сягають від 17 - 30км. на схід від лінії Керзона; м.ін. Віловетську Пущу признано Польщі. Всі питання, які повстануть з пересуненням границі буде розвязувати польсько-советська комісія у Варшаві. З приводу підписання умов премієр Моравскі виголосив промову, в якій висловив радість, що нарешті мирно розвязано справу східних кордонів Польщі, -що українці, білоруси і литовці, які жили на східних областях Польщі, мають змогу злучитися зо своїми материками. Таким чином покінчено з національними антагонізмом.

Жиди домагаються власної держави.

Зараз в Лондоні відбувається зїзд представників жидівських підпільних організацій з цілої Европи, що діяли підчас націстичного терору. В одній з резолюцій зїзд стверджує, що жиди є рівноправним народом, який має право на власну державу і вільний розвиток. Тому зїзд вимагає приділення жидам відповідної території, де вони могли б організувати власну державу.

Французькі соціялісти не бажають злуки з комуністами.

Французька комуністична партія звернулася до французької соціялістичної партії з пропозицією злучити в одну партію. Дальше пропонувала йти до виборів, які відбудуться в жовтні. На зїзді соціялістичної партії цю пропозицію відкинено величезною більшістю голосів, понад 10.000, за злукою - всього 274 голоси.

Алїянтська контрольна комісія в Норвегії перестає з днем 30.серпня ц.р. діяти, а владу в Норвегії перебирає норвежський уряд.

Грецький премієр Бульґаріс утворив в Греції новий уряд.

Що тратить Японія?

На основі рішення конференції в Потсдамі мусить Японія віддати всі терени, які вона зайняла протягом останніх 70 літ.
До цих японських посілостей належать: Манджурія з 40 міліонами населення, Корея з 23. міліонами, острів Формозу з 5. міліонами населення, а дальше півострів Квантунґ з пристаннями Порт Артур та Дарія, полудневу частину Сахаліна т.зв. Каравуто та острови Пеккандери, Рію Кію, Каролїни, Маріяни, Паляу та Спратлі.

Кромі цього Японія мусить звільнити терени зайняті в останній війні, а саме: Маляйські острови, Бірму, Нідерляндські Індії, Борнео, Індохіну, Сіям та території в Китаю. За Японією залишаються тільки матірні острови, з около 75. міліонами населення.

Маршал Монтгомери остерігає чужинців.

Маршал Монтгомери видав заклик до чужинців у англійській окупаційній зоні Німеччини, в якому остерігає їх, щоб перестали допускатися злочинів та надужить супроти німецького населення. За непослух цьому останньому зазивові грозить чужинцям, які допускаються злочинів, гострі кари.

В Америці знесено з днем 16. серпня ц.р. раціоналізацію харчів та бензини. Від цього дня можна купувати ці всі речі свобідно, як до війни.

oooo0oooo0oooo0oooo

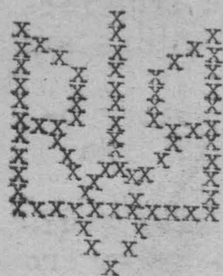
oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Видає і за редакцію відповідає Редакційна Колегія.
Відбито в друкарні "У.І." - Нойштадт.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

За Самостійну Соборну Українську Державу !

Свобода Народам ! Свобода Людині !

УКРАЇНСЬКИЙ ІНФОРМАТОР

Політично-інформативний тижневик

Ч: 16. 2. вересня 1945

Артур Серс Геннінг

/Пресова служба Шікаго/ Трібюн/

Розмова йде про те,

чи вільно здавити змагання за волю?

Від Редакції: Щоб зактуалізувати в міжнародній політиці "Українське питання" і звернути увагу світа на те, що одинокою забезпекою мира, зокрема в Східній Европі, є повне освободження поневолених народів – українці в Америці, зорганізовані в Українському Конгресовому Комітеті, теж повели відповідну акцію. Відгомони тих заходів знаходимо в американській пресі. Передова стаття в часописі "Шікаго Дейлі Трібюн" /ч. 129, 30.5.1945./ подає обєктивний звіт із дискусії, яку викликала інтервенція українців ЗДПА підчас нарад Міжнародньої Комісії Безпеки у Сан Франціско.

Подібно, як американці підчас революції.

Сан Франціско, 29 травня 1945 р. – Нове й кдепітливе питання завдав сьогодня Міжнародній Конференції Безпеки Український Конгресовий Комітет в Америці. Ось це питання:

Чи проектована нова Ліга Націй могла б вимусити мирну інтервенцію в якійсь державі, щоби здавити такий незалежницький рух, як Американська Револіюція ?

Офіційна відповідь є :

Могла би, коли б Конференція Безпеки вважала цей незалежницький рух загрозливим для здержання міжнародного мира й безпеки.

Домагання незалежности.

Українці заявляють, що вони рішені наново здобути свою незалежність від Росії так, як американські кольоністи виборoли собі незалежність від Великої Британії.

Одначе на основі проекту Ліги Націй, що його тут обговорюють, є очевидно, що американські кольоністи не мали б щастя, коли б тоді була існувала мирова Ліга і інші великодержави помагали Англії.

Одночасно вказано, що протест великодержави, яка в новій Лізі Націй могла би старатися перешкодити інтервенції для здавлення незалежницького руху міг би старатися рятувати американських кольоністів. Бо це Франція дала була рішучу поміч американським кольоністам підчас революції.

Проект мирової Ліги містить випрацьовані постанови мирового окреслення міжнародніх дискусій та вжиття сили, щоби вдержати мир в кожному спірному питанні, яке не надається для такого трактування. Конгрес Безпеки є управнений рішати в кожному випадку, " чи потрібна дискусія могла би, чи не могла би загрожувати вдержанню міжнародного мира й безпеки, а тим самим, чи Конгрес Безпеки займався би дискусією. Коли ж так, то мігби вказувати умовини полагоджування."

Передбачена інтервенція.

Все ж є застереження, що " зміст документу не управнює організацію до інтервенції в справах, які в дійсности належать до домашної юрисдикції даної держави, або вимагали б від членів передати такі справи для полагоди на основі цього документу."

Одначе до цього застереження додана заввага. Є це клявзуля, що "постанова може випереджувати ужиття многих засобів." Це є тоді, коли Конгрес Безпеки рішить, що дискусія не є чисто домашня і могла б нарушити міжнародній мир, та безпеку і є вказане "поробити всякі потрібні заходи" включно до вжиття сили, щоби вдержати мир.

Домашнє юрисдикційне застереження,постановляє, що Ліга не є управнена виступати проти незалежницького руху такого, як Американська Революція, що вийшла з чисто домашньої дискусії в Британійській Державі. Одначе такий випадок не відноситься до американської делегації, до якої Український Комітет звернувся зо своїми меморіялами.

Гру - як авторитет.

Державний підсекретар Гру /запрошений делегацією як авторитет для інтерпретування Домбартен-Овкської конференції/ на запит, чи революція в державі, або кольонії буде вважатися за причину для інтервенції Ліги заявив:

Самособою Конгрес буде інтервенювати, коли буде тієї думки, що така революція загрожує міжнародньому мирові На мою думку немає сумніву, що Конгрес Безпеки інтервенював би коли ми були противні становищу, я-

ке повстало в Німеччині й Італії під Гітлером і Мусолінім перед війною. А тим часом ми поробили б заходи заки вибухло б війна.

Інтерпретація Гру була далекосяглою. Він є думки, що Ліга була б управнена інтервенціювати не лише, щоби здавити революцію, яка загрожувала б світовому мирові, але взяти під опіку жидів і інші меншини перед переслідуванням та спинити мілітаристичну експанзію й агресію, подібні до таких, які були за Гітлера й Мусоліні-го.

Виразно підкреслена подвійна площина.

Згідно з українцями й іншими меншинами, які вислали заступників на конференцію у Сан-Франціско, така інтервенція двояка, бо її можна вживати в користь меншин, але можна теж ужити, щоби здавити меншини та покарати їх за агітацію незалежности, автономії, чи інших вольностей.

Український Конгресовий Комітет, що репрезентує 2.000 організацій американських українців, вислав делегацію до Сан-Франціско з домаганнями закону на національні права для бездержавних народів, щоби дати їм нагоду здобути мирними засобами свою суверенну рівність із іншими народами. Петиція пропонує теж створення опікунчої ради під покровом Ліги, що діяла б як опікунка бездержавних націй.

Змістом дальшого домагання є "ревізія" мирових договорів, або створення незалежних держав без війни".

Вони кажуть, що зміни є можливі.

"Кожний поважно заінтересований в удержанні мира", каже український меморіял, "повинен прийняти можливість змін у теперішньому світовому порядку мирними засобами, бо інакше аспірації цивілізованих, а все ж поневолених народів, головно ж українців, щоби стати незалежними, не можуть бути здавлені назавжди хіба, що пропонована Міжнародня Організація Безпеки стане реакційною силою, що опиралася б усякому природньому праву народу на волю.

" З цієї причини кінцевий документ пропонованої Міжнародньої Організації повинен би взяти під увагу можливість мирної ревізії границь, а також повстання нових держав на територіях теперішних країн. "

"Такі міри" – каже делегація – "можуть направити умовини, які є основою неспокою і революцій на Україні та постійною загрозою для миру і безпеки в цій частині світу."

Вандербергова поправка передбачує ревізію трактатів і "колишніх міжнародніх умов", які підбехтують до війни, але збив її російський комісар заграничних справ, Молотов, екслімінуванням всякого натяку, про трактати, або умови, як напр. поділ Польщі, при чому 7 мільйонів українців перейшло від польської під російську владу.

Критика Делегації Советського Уряду України.

Український Комітет, очолений Степаном Шумейком, Богданом Катамаєм, проф. Грановським та Іваном Петрушевичем каже, що українська советська делегація, яка є при Конференції Безпеки, не є представником 45-мільйонового українського населення Росії.

" Знову ж - каже делегація - національні аспірації українського народу є розбіжні зі спробами аліянтів і немилосерних правителів, які хочуть їх здавити. По більше, так як перед війною, тут на Україні одиноко буде недостача /брак/ цього мира, спокою, справедливости й демократії, зпричини яких провадженo в Европі велику війну.

" Звідомлення достовірних джерел вказують виразно, що на Західній Україні самі советські комісарі ведуть немилосерну кампанію, щоби винищити національну свідомість і національне життя, або підчинити їх зовсім російській комуністичній ідеології. В цьому вони наслідують добре знані зразки їх національної політики в Східній Україні, включно до виголоджування населення, чисток та розстрілів - головно від часу 1930 р., коли сам Сталін прилюдно заявив, що для червоних українців націоналізм є поважною небезпекою. "

Західно-українські установи національно-культурного характеру були позачинювані, або знищені, підчас коли патріотично і демократично думаючі українці, без огляду на їх становище в житті, освічені і неграмотні, всі до одного, хто виявляв себе на користь Волі України, були зліквідовані присудами смерти, увязненням або засланням. "

...oooOooo...

С.

Франція на переломі.

Минулого тижня шеф провізоричного французького уряду ген. Де Голь виїхав до Америки та перевів у Вашингтоні розмови з през. Труманом та американським урядом. Поїздка ген. Де Голя до Америки має далеко більше політичне значення, як це на перший погляд може видаватися.

По заключенні союзу з СССР - Франція до деякої міри віддалилася від Англії й Америки, а це в свою чергу не корисно відбилося на її господарському і політичному житті. Це тимбільше, що Франція переживає тепер як і другі західньо-европейські держави повоєнну кризу. Формування й кристалізація її внутрішньо-політичного життя ще й досі в повні не завершено, різні політичні напрямки та тенденції розтерзують французьку суспільність. Загальне поняття, яке прийнялося в українському громадянстві, будьто би Франція йде назустріч лівим політичним напрямам - відповідає лише частинно правді. Франція прямує до соціялізму, але не до комунізму. Виказав це найкраще останній зїзд французької соціялістичної партії

/одно з найбільших французьких політичних угрупувань/, на якому подавляючою більшістю голосів /понад 10.000 проти 274/ відкинено пропозицію французьких комуністів іти спільно до виборів. Московське радіо обурюється навіть на французьких соціялістів, що відважилися гостро скритикувати не тільки комуністів, але й СССР. Постава соціялістичної партії, яка в майбутніх виборах буде мати правдоподібно більшість, вплинула теж на рішення французького уряду змінити своє дотеперішнє становище супроти західних держав. Не остала без впливу на те рішення теж і зміна англійського уряду, який обняли соціялісти, бо з попереднім урядом Черчіля Франція попала була в непорозуміння в сирійсько-ливанських справах. Це були чинники, які бодай удогіднили ген. Де Голеві політичну переорієнтацію Франції.

В Америці ген. Де Голя іменовано почесним горожанином столиці світа - Ню-Йорку, а в розмовах з Трюманом дійшли вони до обопільного порозуміння в справах англоамериканських планів перебудови світу. Немає сумніву, що крім того полагоджено претенсії Франції відносно освободжених від японців французьких колоній на Далекому Сході. На пресовій конференції заявив ген. Де Голь, що Франція пропонує уміжнароднення німецького вуглевого басейну Поруря та домагається для себе контролі б. німецьких теренів по лівому березі Рейну, яких одначе не думає присвоювати собі.

Коли взяти ще під увагу плянований союз західньо-европейських держав, у якому Франція займала б одно з перших місць, тоді поїздку ген. Де Голя не слід розцінювати тільки як чемностеву візиту, але зовнішнім знаком основних змін у французькій політиці.

Американський уряд

здержав з минулого тижня починаючи, всі достави для своїх союзників, що їх досі висилано на рахунок т.зв. позичково-заставної умови для ведення війни. З достав найбільш користали СССР, Англія, Франція і Голяндія. Англія старається заключити з Америкою новий торговельно-господарський договір.

Совєтсько - китайський пакт.

Проголошено вже зміст совєтсько-китайського пакту. А саме:

1/ Уряд СССР визнав чункінський уряд Чен-Кай-Шека одиноким легітимним урядом Китаю.

2/ Оба уряди зобовязуються співпрацювати, але не вмішуватись до внутрішних державних справ, ані не заключувати таких договорів з іншими державами, які звертались б проти другого партнера пакту.

3/ Зверхність над Манджурією переймає Китай, а Зовнішня Монголія може усамостійнитись, якщо її населення заявиться вільним голосуванням за незалежність.

4/ Морською пристанню Порт Артур будуть користуватись обі державви, при чому цивільна управа належатиме до Китаю, а військовою обор-

ною займеться СССР.

5/ Під обопільною управою залишаться обі далекосхідні залізниці, якими будуть користуватись обі держави.

6/ Пакт остає важним на час 30-ти років.

Президент Трюман

запропонував американському сенатові задержати і на майбутнє обовязкову військову службу /мужчини в літах 18 - 25/, а крім того піддержувати добровільні зголошення до війська. На думку генералів - Айзенговера і Мек Артура - американська армія повинна начислювати 1,200.000 жовнірів, щоб могти обсадити Німеччину і Японію.

Конференція в справі Танжеру -

в Парижі - вже закінчилася. Учасники конференції - Англія, Америка, Франція, СССР - рішили привернути давній статут Танжеру, а остаточну його судьбу порішать на конференції, яка відбудеться за пів року. Тепер візвано Еспанію, щоб забрала з Танжеру свої війська, які були його окупували по капітуляції Франції в 1940. році.

Терористичні організації в Румунії.

Румунська поліція викрила дві широко розгалужені тайні терористичні організації, які, по думці поліції, мали завдання усунути теперішній уряд, вимордувати його членів та встановити нове правління. Члени тих організацій вербуються з поміж членів соціял-демократичної та радикальної партій з під знаку румунських політиків Маню і Радеску. Діяльністю тих організацій мали б кермувати закордонні круги. На тому тлі переведено в Румунії численні арештування.

Болгарські вибори.

У звязку з виборами до болгарського парляменту, які мали відбутися 26.8.ц.р., міністр заграничних справ Болгарії Штайнер подав до відома, що болгарський уряд одержав дві ноти від американського та одну від англійського урядів. Їхній зміст: Уряди Англії й Америки не признають болгарського уряду, якщо він буде обраний на основі нового болгарського закону про вибори. Міністр Штайнер заявив, що на його думку треба було перш усього узгіднити з урядом СССР та щойно по тім переслати болгарському урядові. Вреші - болгарський уряд не бачить причини, чому не мав би переводити виборів, тому й вибори відбудуться в означеному реченні.

Одночасно відбулися в Болгарії демонстрації Обєднаного Народнього Фронту /комуністи/ проти того, щоб чужі держави /читай: Англія і Америка/ вмішувалися у внутрішні болгарські справи: "Ніяка чужа сила не здержить Болгарію від виборів, а Обєднаний Народній фронт дбатиме про лад у державі".

Після цього всі болгарські міністри, навіть ті, що на знак протесту проти виборчого закону були уступили - погодилися, щоб 26.8. таки перевести вибори. Гойно рішення опозиційних груп бойкотувати вибори та тим скомпромітувати уряд - змінило ситуацію. Хоч не хоч болгарський уряд мусів відложити речинець виборів на неозначений час. Між іншим такої думки була теж аліянтська контрольна комісія. Англійський та американський уряди окремими нотами виявили своє задоволення з такого рішення болгарського уряду.

Відгуки на промову мін. Бевіна.

Промова англійського міністра закордонних справ Бевіна в парляменті викликала замітний відгомін у цілому світі. Головно йде про ту частину промови, в якій мін. Бевін скритикував уряди держав південньо-східньої Европи, як такі, що не є правдивими репрезентатами волі даних народів.

У відповідь появилася стаття в "Ізвєстіях", а опісля й офіційний комунікат совєтської агенції ТАСС, в якому уряд СССР зясовує своє становище до згаданих справ і полемізує з осудом Бевіна на тему становища СССР до виборів у Греції. Уряд СССР не вважав за невідповідне брати участь в нагляді над переведенням виборів у Греції, бо думає, що вибори це внутрішня справа грецького народу, до якої не повинен вмішуватися жадний зовнішній чинник. Таке вмішування і нагляд посторонньої держави, без уваги на те, яка це держава, нарушує демократію і суверенність даної держави. Тому уряд СССР не вважає за вказане зміняти своє дотеперішнє становище.

Одночасно відізвалися різні ліві болгарські, грецькі, мадярські організації та установи в Америці, які зо свойого боку почали складати заяви та протести проти становища англійського уряду до держав південньо-східньої Европи. На основі тих заяв і протестів виходило б, що всі уряди балканських держав є дійсно репрезентатами всіх демократичних груп даних народів включно з духовенством і трудовою інтелігенцією. Як один із доказів наводять, що мадярські єпископи висловили своє признання мадярському урядові, проти якого англійський уряд має рівнож застереження. Очевидно, що різні фашистівські угрупування, яких виключено від впливу, є незадоволені та нарікають. Отже на думку цих організацій мін. Бевін робить неслушні закиди згаданим урядам.

В свою чергу московське радіо виступило в обороні болгарського, румунського, як рівнож і інших урядів держав південньо-східньої Европи, які на його думку є правдивими репрезентатами даних народів.

Опозиція, яка виступає проти цих урядів, це лише збанкротовані та розчаровані політики, що бажають своїм цькуванням внести непорозуміння між уряди СССР та Англії й Америки.

З оживленої дискусії над промовою мін. Бевіна ясно виходить, що він заторкнув болючі проблеми, які до глибини поруша́ють цілі народи південньо-східньої Европи, а які може не мають змоги їх висловити.

Допомога для Австрії.

На основі рішення Ради УНРРА Австрія буде одержувати допомогу від УНРРА. На нарадах тієї Ради підтримував таку пропозицію гарячими словами советський представник. В звязку з цим пише один англійський кореспондент, який бував у тій частині Австрії, що її перейняли англійські війська від советських - про свої враження з тих теренів: советські війська при відїзді вивозили з Австрії автами різнородне добро, м.ін. також багато скоту та харчів. Кореспондент запитує, чому советський уряд, який так гаряче обстоював пропозицію допомоги для Австрії від УНРРА, мотивуючи це великою нуждою Австрії, допускався широких реквізицій в тій же Австрії.

Арбітраж Москви.

Італійський уряд звернувся до уряду СССР з проханням, щоб цей посередничив в італійсько-югославянському граничному спорі. А саме італійський уряд пропонував югославянському урядові вже кілька разів, щоб устійнено італійсько-югославянський кордон за етнографічним принципом, однак югославянський уряд відкинув усі італійські пропозиції. Ось тому італійський уряд звертається з цією справою до Москви.

В свою чергу тимчасовий югославянський парлямент рішив звернутися до Ради Міністрів Закордонних Справ /яка має зібратися у Лондоні у вересні цього року/ з проханням прилучити до Югославії Трієст, Фіюме Істрію та інші граничні терени, замешкані югославянцями.

-.-.-.-.-.-.-.-

УКРАЇНЦІ ! Читайте і поширюйте єдиноки на еміграції українські самостійницькі видання: "Наш Шлях" і "Український Інформатор" !

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
Видає і за Редакцію відповідає Редакційна Колегія.
Відбито в друкарні " У.І. " - Нойштадт.
ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo